

□□□□ மாநிலம் காசர்கோடு, இன்னும் அந்த சாபத்தில் இருந்து மீளவில்லை. இன்று வரையிலும் காலமோ, கையமோ, இதயமோ, மனமோ, உயிரமோ..., ஏதோ ஒன்று இல்லாமல் தான் அங்கு கழந்ததைப் பிறக்கின்றன. சில பெரியவர்கள் திடீர் ரென ரத்தம் கக்கி சாகின்றனர். பற்றுநாய், காசநாய், மாடபைபு, மனமோ வளர்ச்சியின் மன.. என ஏதேனும் ஒரு நாய்கள் அண்டாத மனிதர்களே அங்கு இல்லை.

கடெட்டாலே நெஞ்சை உறைய வகைக்கும் இந்த அவலத்தின் மனம் எது?

7000 ஏக்கரில் விரிந்து கிடந்த முந்திரி தோட்டத்தை திடீர் ரென தாக்கி சிதைத்த பச்சிகள். பச்சிகளின் தொல்லையால் நிலை தடுமாறிய கரேள முந்திரி கார்பரேஷன் எடுத்த முடிவு தான் காசர்கோடு மாவட்டத்தை விஷக்குழியில் தள்ளியது. ஹலெலிகாப்டர் மனம் எண்டோசல்பான் என்ற விஷத்தை முந்திரி தோட்டத்தில் கொட்டியது அந்நிறுவனம். மிகவும் சக்திவாய்ந்த அந்த விஷத்தால் பச்சிகள் அழிந்ததோ இல்லையோ? நீர், நிலம், காற்றில் மிக வகைமாக ஊடாருவிய எண்டோசல்பான் மனிதர்களுக்கு கொள்ளை நாய்களான வாரி வழங்கியதுடன் ஜென்ம சனியாக அந்த மாவட்டத்தை ஆட்டிபடக்கைத் தொடங்கி விட்டது. 1971ல் தொடங்கி 30 வருடங்களுக்கும் மேலாக நடந்த பாவசெயலை, ஒரு டாக்டர் கண்டு பிடித்து உலகாக்க சமூகம், கண்கெட்ட பிறகு சரியான நமஸ்காரம் செய்வதைப்போல 2003ல் அந்த விஷத்தை தடைசெய்தது கரேள உயர்நீதிமன்றம்.

இந்த கொடூரத்தை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு, இப்போது தமிழக டெல்டா மாவட்டங்களுக்கு வருவோம்.

தஞ்சை, நாகை திருவாரூர் அடங்கிய டெல்டா பிடியில், பிப்ரவரியில் தொடங்கி மார்ச் மாதம் வரையிலும் 5 லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு உளூந்து சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. கடந்த 5 ஆண்டுகளாக உளூந்து பயிரை புரோட்டீனிய பூழுக்கள் உண்டு, இல்லையென்றாகி வருகின்றன. வறறுத்துப்போன விவசாயிகள் 10 நாளுக்கு ஒருமுறை ஏக்கருக்கு 250 முதல் 500 மிலி எண்டோசல்பான் விஷத்தை தெளிக்கிறார்கள். 60 நாள் பயிரான உளூந்துக்கு 30 நாள் வரை 3 முறை மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. இந்த கணக்குப்படி பார்த்தால் ஓரே மாதத்தில் டெல்டா மாவட்டங்களில் மட்டும் 3.75 லட்சம் முதல் 7.5 லட்சம் லிடர் எண்டோசல்பான் காற்றில், நீரில், உணவில் கலந்து உயிருக்குள் ஊடாருவுகிறது. இது மட்டுமின்றி அதன் பிறகு பயிரிடப்படும் நெல் பயிருக்கும் இதே எண்டோசல்பானைத் தான் லிடர், லிட்ராக கொட்டுகிறார்கள் நம் விவசாயிகள்.

இது காசர்கோட்டைக் காட்டிலும் விபரீதமானது. பெரும்பான்மை உணவாகத் தேவையை டெல்டா மாவட்டங்களே நிறைவு செய்கிறது என்பதால், ஒட்டுமொத்த தமிழகமும் இந்த விபரீதத்துக்கு விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது தான் விஷயமே!

நம் விவசாயத்துக்கு 15 ஆயிரம் வருட பாரம்பரியம் உண்டு. இன்று விவசாயத்தில் வறறுகி கண்ட எல்லாமேலை நாடாங்களும் நம்மிடம் தொழில்நுட்பத்தை பிச்சை வாங்கியவர்கள் தான். வீட்டுக்கு வீடு வளர்க்கப்பட்ட மாடுகளின் சாணம், வயற்காட்டோரம்

இரூக்கூம் மரங்களின் இலதை தழைகள் தான் உரங்கள் . பரூவத்துக்கறேற்ற ரகங்கள் . பயிரூக்கூ கடு சயெயும் ஓரூ பிச்சியிரூந்தால் , அதை சாபபிடும் 5 பிச்சிகள் இயல்பாகவே வளரூம் சபிழல் . உழைப்பு மட்டுமே விவசாயியின் மூதலீடு . சாகூபடியில் கிடகைகூம் உறபத்தி மூழுவதூம் லாபம் . இது தான் நம் பாரம்பரியம் . விவசாயிகளின் வியர்வையில் மட்டுமே உப்பகை காணூம் வயற காடூகளில் உறபத்தியாகூம் அத்தனை உணவூ பயிரகூம் மூழூ சக்தி தரூவனவாக இரூந்தன . கைபிடி மண்ணை அள்ளி ஆராய்ந்தால் நபிறூககணககான மண்பூழூக்கள் , லட்சககணககான நூண்ணூயிரிகள் ... சிலந்தி , தவளகை , தட்டான் , கூளவி , பறவகைகள் என வயலே சங்கீத மடேயாக இரூக்கூம் . ஆறகாடூ கிச்சடி , திரூவண்ணாமலை தபியமல்லி , புதுக்கடூட்டை மாப்பிள்ளை சம்பா , தஞ்சை சம்பா மூஷனம் , ஓட்டகை சம்பா , சீரக சம்பா என உலகை பொறாமபைபடவதை தன நம் உறபத்தி சயெய்த உணவூ ரகங்கள் . உள்நாட்டு உணவூ தேவையை நிறைவூசயெய்து , ஏற்றுமதி சயெயும் அளவூகூ வளரந்த நம் விவசாய தொழில்நூடபத்தை அமரிகக , ஐரூபபிய நாடூகள் பார்த்த பாரவதை தான் இன்றயை அவலத்துக்கூ காரணம் . அதிகமில்லை . ஐம்பதே ஆண்டூகளில் தமிழகத்தில் சழித்து வளரந்திரூந்த 65 சதவீத விவசாயிகளின் வாழ்ககைகூ முபிவூரகை எழூதூம் கட்டத்துக்கூ வந்தாயிற்று .

1949ல் தான் மாபரூம் பரூழிவூககான பிள்ளையார் சூழி பூடபட்டது . 1940களில் அமரிகக , ஐரூபபிய விவசாயிகள் பயன்படூத்தி , பின்னர் அதன் தன்மை உணரந்து தடகை சயெய்ப்பட்ட பி.பி.சி , பி.பி.பி , பி.ஹசெ .சி பூன்ற பிச்சி மரூந்தூக்கள் அந்த காலககட்டில் தான் இந்தியாவில் காலடி எடூத்துவதை தன . சபிழ்ச்சியின் தன்மை அறியாமல் ஐந்தூக்கூம் , பத்தூக்கூம் ஆசபைபட்ட சில அதிகாரிகளகை , ககைகூள் பூட்டூக்கூண்டு இந்திய விவசாயிகள் மத்தியில் கடைவிரிககத்தொடங்கின பிச்சி மரூந்து நிறூவனங்கள் . சிறிதூ , சிறிதாக இந்த பிச்சி மரூந்தூக்களில் மதிமயங்கினர் விவசாயிகள் . 1952ல் அமரிகக மூடடார் கம்பனியான பூர்டூம் , எண்ணகை கம்பனியான ராகபெல்லரூம் இந்திய விவசாய உறபத்தியை அதிகரிகக ரசாயன உதவிகளகை சயெய்தககபிறி களமிறங்கின . 1959ல் புதிய ஓட்டூரக பயிரகள் பூகூத்தபட்டன . அதூடூ நம் விவசாயிகளின் நிம்மதி முபிவூகூ வந்தது . வயறகாடூகள் யபிரியா , பாஸ்படே பூன்ற உப்பின் ரூசிககூ பலியாகி மலடாக தொடங்கின .

மலேகை நாடூகளின் ஓட்டூரக பயிரகள் நம் நிலத்தின் தட்பவபெப்பங்களூககூ தாககூ பிபிககாமல் வாடிவதங்கின . மலேகூம் தீமை சயெயும் பிச்சிகளகை அந்த பயிரகள் ஈர்த்தன . இன்று ஓட்டு மூதத்த மனிதகூலத்துக்கே சவாலாக மாறிய பிரசன்னையின் வித்து அப்பூதூ தான் தபிவபட்டது . ஓட்டு ரக பயிரகளயூம் , உரங்களயூம் தந்த மலேகை நாட்டு நிறூவனங்களபிச்சி கூள்ளிகள் என்ற பெயரில் விஷங்களயூம் வழங்கின . நம் உறபத்தியை இறககூமதி சயெய்த மலேகை நாடூகள் , உரங்களூககூம் , பிச்சிககூலலிகளூககூம் நாம் பழககப்பட்ட பிறகூ , உரம் பூட்டபூரூடகள் எங்களூககூ வணூடாம் என்று ககை விரித்து விட்டன . நம் பிமிசூயம் அழிந்து , உரங்களின் பூல் பிண்டூகககை கபி பிரசவிகக தகூதியற்றதாகி விட்ட நிலையில் , இரூக்கூம் பிமியகை விற்றுவிட்டு வளிரூநாடூகளில் ககூத்து வலேகைகூ தங்கள் பிள்ளகைகளை அணூப்பிவிட்டு தரூவூரடீககககைகளில் உககாரந்து ஆடூபூலியாட்டம் ஆடூகின்றனர் விவசாய பரூங்கூடி மககள் . இது தான் ஓரூ அபிமகைகதையின் சூரூககமான வரலாற்று .

உலக அளவில் இரூசாயன உரம் உறபத்தி சயெயும் நாடூகளில் மூதன்மை வகிககிறது இந்தியா . உலக நாடூகளால் தடகை சயெய்ப்பட்ட எண்டூசல்பான் , மாலத்தியான் , அலட்ரின் , எண்டரின் , லின்டனே , கூளூர்பரூரிபாஸ் (இது பூபால் விஷவாயூ

Written by

Friday, 12 December 2008 07:06 - Last Updated Friday, 12 December 2008 07:09

சம்பவத்துக்கு காரணமான டோ கமெிக் கல் கம்பனியின் தயாரிப்பு. அமெரிக்காவில் உற்பத்தியாகிறது. அங்கு தடை செய்யப் பட்டு தற்போது இந்திய வயல்களுக்குக் கொட்டப்படுகிறது). உள்பட 90 வகை பிச்சிக்கொல்லிகள், 147 வகை ரசாயான உரங்களை பயன்படுத்தி இந்திய காற்று, நிலம், நீரவை விஷமாகக்கிறார்கள் விவசாயிகள். நெல், உளுந்து, பயறு, காய்கறிகள், எண்ணை, பிச்சிகள் என நிலங்களில் விளையும் எல்லாமே விஷமாகி விட்டது.

பிபிசி, எக் காலக்ஸ், ஆண்ட்ரின், பாலிடால் உள்ளிட்ட 12 விஷங்களுக்கு எதிராக உலக அளவில் நடத்தப்பட்ட 12 அழகுக்குக்கு எதிரான போராட்டத்தின் விளைவாக அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் அந்த மருந்துகள் தடை செய்யப்பட்டன. ஆனால் இந்தியா இன்னும் கண்டிப்பி கிடக்கிறது.

வியட்நாம் நாட்டு போராளிகளை ஒழிக்க அந்த அரசு, காடுகளில் ஏஜென்ட் ஆரஞ்சு என்ற பயங்கர விஷ மருந்தை விமானங்கள் மூலம் தளிக்கிறது. அந்த ரசாயன விஷம் பட்ட மரங்கள் கருகி அழிந்தன. அந்த ஏஜென்ட் ஆரஞ்சு விஷமும் நம் விவசாயிகள் பயன்படுத்தும் பிச்சிக்கொல்லிகள் வரிசையில் இடம் பிடித்துள்ளது தான் அதிர்ச்சி.

வதே பிச்சி மருந்துகளை வயல்களில் கொட்டுவதால் விவசாயிகளின் நண்பர்களான மண்புழு, தவளை, பாம்பு, சிலந்தி, வெட்டுக்கிளி தட்டான போன்ற உயிரினங்கள் தாக்குப்பிடிக்காமல் அழிந்து விட்டன. இயற்கை எதிரிகளான பிச்சிகள் விஷங்களையே புரோட்டின் களாக மாற்றிக்கொண்டு கொழுத்துப் போய் விட்டன.

விஷங்களை தளிக்கவும் பிச்சிகள் அழியாததால் மலேயம், மலேயம் விஷங்களை கொட்டுக்கிறார்கள் விவசாயிகள். குறிப்பாக காய்கறி பயிர்களுக்கு வாரத்துக்கு 3 முறை கட்ட மருந்திடுகிறார்கள். எண்டோசல்பான் மாதிரியான பிச்சிக்கொல்லியின் வீரியம் முற்றிலும் அழிய 50 வருடங்கள் ஆகும் என்கிறார்கள் விஞ்ஞானிகள். குறைந்தபட்சம் பிச்சிமருந்திடுதது 23 நாட்கள் கழித்து தான் காய்கறிகளை பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் நாளடைபறிக் வண்டிய காய்கறிக் குக் கட்ட இன்று மருந்திடுக் கும் பழக்கம் விவசாயிகளிடம் உள்ளது. தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட 6 மாநில காய்கறிகளில் டாக்ஸிஸ் லிங்க் (TOXICS LINK) நிறுவனம் நடத்திய சோதனையில் 80 சதவீதம் விஷத்தன்மை இருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

உண்ணும் உணவில் 10 லட்சத்தில் 1 பங்கு விஷத்தன்மை இருக்கலாம் என்கிறது ஐநா சபை. ஆனால் இந்தியர்களின் உணவில் சராசரியாக 50 சதம் விஷம் இருக்கக்கூடும் என்கின்றன சில ஆய்வுகள்.

நரேபி உணவு பொருட்களான திராட்சை, வள்ளரி, வெத்தலகைகளில் கட்ட எண்டோசல்பான், மனோனோகுரோட்டபாஸ் மருந்துகள் தளிக்கப்படுகிறது. இதன் சாப்பிடும்போது அந்த பொருட்களால் கிடக்கக் கூம் சத்துக்களைக் காட்டிலும் 50 சதம் அதிக பாதிப்பு ஏற்படும் என்கிறார்கள் மருத்துவர்கள்.

உற்பத்தியில் பிச்சிக்கொள்ளிகள் பயன்படுத்துவது மட்டுமின்றி இப்பயிர் வகைகளை கொள்முதல் செய்யும் வியாபாரிகளும் தங்கள் பங்குக்கு விஷத்தை சேர்க்கிறார்கள் என்பது இன்னொரு அதிர்ச்சி.

பொதுவாக உளுந்து போன்ற பயறு வகைகளை இருப்புவகைக் கூம் போது அந்துப்பிச்சி

Written by

Friday, 12 December 2008 07:06 - Last Updated Friday, 12 December 2008 07:09

புதம் பார்த்துவிடும். மூதலுக்கே மோசம் வரும் என்பதால் அலுமினியம் பாஸ்படே என்ற ஹெவி பாயஸனை இருப்பு வகைகும் அறகைகும் வகைகிறாகள் வியாபாரிகள். அந்த விஷம் காற்றில் பரவி உளூந் திலயே தேங்கி விடுகிறது. உளூந் து நம் வாழ்க்கையில் தவிர்க்க முடியாத உணவூப் பொருளாக மாறிவிட்ட நிலையில் நுகர்வோர் இந்த விபரீதம் கூறித்து கவலைபட்டுவதில்லை என்பது தான் சோகம்.

மலேமும் விஷம் கலந்த தவிடும், புண்ணாக்கும், பயிர்களின் மிச்சங்களை உண்பதால் மாடுகள் தரும் பால், ஆடுகளின் இறசைசி எல்லாமும் விஷமூலாம் பிசுபட்ட பொருட்களாக உருமாறி விட்டன.

இது போன்ற விஷங்கள் உடம்பில் நிகழ்த்தும் பாதிப்புகள் சொல்லி மாளாது. மிளகை, இதயம், பிண்களின் மாப்பகம், கர்ப்பப்பை, விரைப்பை போன்ற இடங்களில் தங்கி புற்றுநோய் உள்ளிட்ட அபாயகரமான நோய்களை உருவாக்குகிறது. மலேமும் நரம்பு மண்டலத்தின் ஓட்டுமொத்த இயக்கமும் பாதிக்கப்படும் வாய்ப்பும் உள்ளது. பிண்களின் கொழுப்பு திசுக்களில் கலந்து தாய்ப்பால் வழிகூழ்ந்தகைகூகும் அந்த விஷம் சப்ளை செய்ப்படுகிறது என்று உயிரை கலங்கடிக் கிறார்கள் டாக்டர்கள்.

மல்லி, மூல்லை, ரோஜா போன்ற மலர்களில் இயற்கை மணம் மறந்து இன்று பிச்சி மருந்துகளின் நாற்றமே அடிக் கிறது. திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் மலர்கள் அதிகம் பயிரிடப்படும் தாமரைப்பாகம், வடுங்கல், பரிவாகம் போன்ற பகுதிகளில் பிந்தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் கைகளே இந்த அவலத்துக்கு சாட்சி. மலேமும் அதிகபட்ச விஷம் தளிக் கப்படும் பிசுக்களை தலையில் வைப்பதால் கபிட்சில் அபாயகரமான பாதிப்புகள் உருவாக வாய்ப்புள்ளது.

கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை தமிழ்நாட்டு கிராமங்களில் மாடுகள் இல்லாத வீடே இல்லை. இன்றோ அடிமாடுகளாக கரேளாவூகும், ஆந்திராவூகும் மாடுகள் ஏற்றுமதியாகி விட்டன. மாடுகள் மிளகைகும் கோமயம், சாணம், பால், தயிர், மோர் தான் விவசாயிகளின் மிளகை. கோமயத்தில் ஆடாதொடலை, ஆடு தின்னா பாலை, ஊமத்தை, எரூகும், தும்பை, துளசி, துத்தி போன்ற ஆடு சாப்பிடாத இலகைகளில் 5 வகைகளை 15 நாட்கள் ஊறவைத்து அந்த நீருடன் தண்ணீர் கலந்து அடித்து தான் விவசாயிகள் பிச்சிகளை கட்டுப்படுத்தினர். மலேமும் மாடு தரும் பொருட்களால் தயாரிக் கப்படும் பஞ்சகவ்யம் மிகச்சிறந்த ஊக்க மருந்து. மாடுகளை இழந்ததே உணவூ விஷமானதுக்கு காரணம் என்கிறார்கள் முற்போக்கு விவசாயிகள்.

உணவூ மருந்து, மருந்தே உணவூ என்றார்கள் நம் மிதாதை சித்தர்கள். ஓர் 50 ஆண்டு இடவெளியில் உணவூ விஷம், விஷமே உணவூ என்று நமக்கு நாமே அழிவதை தேபிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த கட்டத்திலேனும் விழித்துக் கொள்ளாவிட்டால் நம் மனைந்த கடவூளாலும் காப்பாற்ற முடியாது என்பதே உண்மை.

-மூட்ச்சிக்காடு புதியபாரதி

http://poovulagu.blogspot.com/2008/12/blog-post_12.html